

KARTA MODUŁU 2021/2022

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Poziom studiów:		Magisterskie					
Profil studiów:		Praktyczny					
Forma studiów:		Stacjonarne					
Nazwa modułu:		Diagnostyka funkcjonalna w dysfunkcjach układu ruchu					
Rodzaj modułu:		Obowiązkowy					
Język wykładowy:		Język polski*					
Rok studiów	4	Forma zajęć i liczba godzin:					
Semestr	7	Wykłady	Ćwiczenia	Laboratoria	Seminaria	Zajęcia praktyczne	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS:	5	30	-	-	-	40	-
Forma zaliczenia		Zaliczenie na ocenę					
Wymagania wstępne:		Znajomość anatomii i fizjologii człowieka.					
II. CELE KSZTAŁCENIA							
Cele kształcenia:							
Cel 1: Zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie doboru badań diagnostycznych i funkcjonalnych dla potrzeb tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji osób z dysfunkcjami narządu ruchu oraz układu nerwowego							
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH							
Efekt uczenia się	Student, który zaliczył moduł w zakresie:						Odniesienie do efektów kierunkowych
wiedzy							
1	zna i rozumie etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii						D.W1.
2	zna i rozumie zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najważniejszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym stosowanie środków fizjoterapii						D.W2.
3	zna i rozumie założenia i zasady Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning Disability and Health, ICF)						D.W16.
umiejętności:							
1	potrafi przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki						D.U1.
2	potrafi przeprowadzić analizę biomechaniczną z zakresu prostych i złożonych ruchów człowieka w warunkach prawidłowych i w dysfunkcjach układu ruchu						D.U2.
3	potrafi dokonać oceny stanu układu ruchu człowieka w warunkach statyki i dynamiki (badanie ogólne, odcinkowe, miejscowe), przeprowadzić analizę chodu oraz zinterpretować uzyskane wyniki						D.U3.
4	potrafi stosować Międzynarodową Klasyfikację Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (<i>International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF</i>)						D.U39.
kompetencji społecznych:							
1	jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych						K5.
2	jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji						K6.
IV. TREŚCI PROGRAMOWE							

Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)		
Wykład		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Wykład 1	Wprowadzenie do diagnostyki funkcjonalnej. 1. Definicja diagnostyki funkcjonalnej 2. Znaczenie diagnostyki w fizjoterapii 3. Podstawowe pojęcia związane z dysfunkcjami układu ruchu 4. Zasady badania funkcjonalnego pacjenta (wywiad, ocena postawy, analiza ruchu)	2
Wykład 2	Diagnostyka funkcjonalna szyjnego odcinka kręgosłupa. 1. Biomechanika szyjnego odcinka kręgosłupa 2. Testy diagnostyczne 3. Najczęstsze dysfunkcje (np. dyskopatie, zespoły przeciążeniowe)	2
Wykład 3	Diagnostyka funkcjonalna piersiowego odcinka kręgosłupa. 1. Biomechanika piersiowego odcinka kręgosłupa 2. Testy diagnostyczne 3. Najczęstsze dysfunkcje (np. dyskopatie, zespoły przeciążeniowe)	2
Wykład 4	Diagnostyka funkcjonalna lędźwiowego odcinka kręgosłupa. 1. Biomechanika lędźwiowego odcinka kręgosłupa 2. Testy diagnostyczne 3. Najczęstsze dysfunkcje (np. dyskopatie, zespoły przeciążeniowe)	2
Wykład 5	Diagnostyka funkcjonalna kończyny górnej: kompleks barkowy. 1. Anatomia funkcjonalna kompleksu barkowego 2. Testy diagnostyczne 3. Najczęstsze patologie: zespół bolesnego barku, urazy stożka rotatorów.	2
Wykład 6	Diagnostyka funkcjonalna kończyny górnej: staw łokciowy, nadgarstkowy. 1. Funkcja i biomechanika stawu łokciowego i nadgarstkowego 2. Testy diagnostyczne 3. Zespoły bólowe i urazy: łokieć tenisisty, łokieć golfisty, uszkodzenia więzadeł nadgarstka.	2
Wykład 7	Diagnostyka funkcjonalna kończyny dolnej: staw biodrowy. 1. Anatomia i biomechanika stawu biodrowego 2. Testy diagnostyczne i funkcjonalne 3. Patologie biodra, w tym zespół ciasnoty mięśniowo-powięziowej (impingement), artroza	2
Wykład 8	Diagnostyka funkcjonalna kończyny dolnej: staw kolanowy 1. Ruchomość i funkcja stawu kolanowego 2. Testy kliniczne 3. Schorzenia kolana (np. uszkodzenia więzadeł, uszkodzenia łąkotki).	2
Wykład 9	Diagnostyka funkcjonalna kończyny dolnej: staw skokowy i stopa. 1. Funkcja i biomechanika stawu skokowego i stopy 2. Testy diagnostyczne 3. Urazy i patologie (np. skręcenia, tendinopatie)	2
Wykład 10	Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (ICF) 1. Budowa i kodowanie ICF 2. Zastosowanie ICF w ocenie funkcjonalnej pacjenta 3. Testy funkcjonalne	2
Wykład 11	Stan funkcjonalny pacjenta z dysfunkcjami narządu ruchu. 1. Ocena stanu funkcjonalnego pacjenta z dysfunkcjami układu ruchu 2. Skale jakości życia stosowane w ocenie pacjentów z dysfunkcjami układu ruchu	2

Wykład 12	Diagnostyka funkcjonalna w neurologii. 1. Zaburzenia neurologiczne (np. stwardnienie rozsiane, choroba Parkinsona) oraz ich wpływ na funkcje ruchowe. 2. Testy neurologiczne i przykłady kliniczne.	2
Wykład 13	Diagnostyka w chorobach reumatycznych. 1. Najczęstsze choroby reumatyczne: reumatoidalne zapalenie stawów, zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa. 2. Diagnostyka funkcjonalna u pacjentów z chorobami reumatycznymi. 3. Testy oceniające funkcję stawów i postępy choroby.	2
Wykład 14	Diagnostyka funkcjonalna w medycynie sportowej i ortopedii. 1. Zastosowanie diagnostyki funkcjonalnej w medycynie sportowej. 2. Przykłady kliniczne dotyczące urazów sportowych. 3. Najczęstsze dysfunkcje w ortopedii: złamania, zwichnięcia, uszkodzenia więzadeł.	2
Wykład 15	Integracja wyników diagnostycznych w planowaniu terapii. 1. Tworzenie indywidualnych programów terapeutycznych na podstawie wyników diagnostyki 2. Monitorowanie postępów rehabilitacji, w tym szczególne przypadki sportowców Weryfikacja efektów uczenia się i zaliczenie.	2
Zajęcia praktyczne		
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S
Zajęcia praktyczne 1	Ćwiczenia organizacyjne. Podanie zasad, form i warunków zaliczenia przedmiotu. Przedstawienie tematyki ćwiczeń laboratoryjnych, realizowanych w bieżącym semestrze oraz pozycji piśmiennictwa wymaganych do realizacji tematu.	2
Zajęcia praktyczne 2	Badanie dla potrzeb fizjoterapii. Wywiad, badanie niespecyficzne (ocena bólu, temperatury, czucia), pomiary długości, obwodów kończyn. Pomiary zakresów ruchu w stawach kończyn i w stawach kręgosłupa, ocena siły mięśniowej.	5
Zajęcia praktyczne 3	Ocena chodu. Wykorzystanie w diagnostyce funkcjonalnej znanych testów klinicznych. Wykorzystanie testów klinicznych w badaniach naukowych.	5
Zajęcia praktyczne 4	Międzynarodowa Klasyfikacja Funkcjonalna (ICF).	3
Zajęcia praktyczne 5	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z chorobą zwyrodnieniową stawów kończyn i stawów kręgosłupa.	2
Zajęcia praktyczne 6	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z chorobami reumatycznymi. Diagnostyka funkcjonalna u chorych z chorobami naczyniowymi mózgu.	5
Zajęcia praktyczne 7	Diagnostyka funkcjonalna u chorych ze schorzeniami układu nerwowego pozapiramidowego.	2
Zajęcia praktyczne 8	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z uszkodzeniem rdzenia kręgowego.	2
Zajęcia praktyczne 9	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z wadami postawy.	5
Zajęcia praktyczne 10	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z chorobą demielinizacyjną.	2
Zajęcia praktyczne 11	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z chorobami obwodowego układu nerwowego. Uszkodzenia pojedynczych nerwów. Zespoły korzeniowe. Zespoły wielonerwowe.	2
Zajęcia praktyczne 12	Diagnostyka funkcjonalna u chorych z zespołami korzeniowymi i zespołami wielonerwowymi i chorobami mięśni. Weryfikacja efektów uczenia się i zaliczenie praktyczne.	5
V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE		
1. Metody kształcenia: <ul style="list-style-type: none"> • wykład informacyjny • ćwiczenia praktyczne • dyskusja 2. Narzędzia (środki) dydaktyczne: <ul style="list-style-type: none"> • projektor/tablica multimedialna • tablica 		
VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁ		

1. Formy zaliczenia:

- zaliczenie z oceną

2. Sposób weryfikacji i oceniania efektów uczenia się:

- kolokwia / test wiedzy (wykład)
- aktywność podczas zajęć, obserwacja zachowań (zajęcia praktyczne)
- sprawdzian praktyczny (zajęcia praktyczne)

3. Podstawowe kryteria oceny:

- test wiedzy:

- 91% - 100% - ocena bardzo dobra
- 81% - 90% - ocena dobra plus
- 71% - 80% - ocena dobra
- 61% - 70% - ocena dostateczna plus
- 51% - 60% - ocena dostateczna
- 50% i poniżej - ocena niedostateczna

- sprawdzian praktyczny

- **5,0** – student bezbłędnie wyjaśnia teoretyczne założenia diagnostyki funkcjonalnej w schorzeniach układu ruchu, wzorowo wykonuje badanie funkcjonalne oraz bardzo dobrze rozumie zależności przyczynowo-skutkowe dysfunkcji w poszczególnych jednostkach chorobowych
- **4,5** - student z niewielkimi błędami (1-2) wyjaśnia teoretyczne założenia diagnostyki funkcjonalnej w schorzeniach układu ruchu, wykonuje badanie funkcjonalne oraz dobrze rozumie zależności przyczynowo-skutkowe dysfunkcji w poszczególnych jednostkach chorobowych
- **4,0** - student z niewielkimi, lecz częstszymi błędami (3-4) wyjaśnia teoretyczne założenia diagnostyki funkcjonalnej w schorzeniach układu ruchu, wykonuje badanie funkcjonalne oraz dobrze rozumie zależności przyczynowo-skutkowe dysfunkcji w poszczególnych jednostkach chorobowych
- **3,5** – student z licznymi błędami (5 i powyżej) wyjaśnia teoretyczne założenia diagnostyki funkcjonalnej w schorzeniach układu ruchu, wykonuje badanie funkcjonalne oraz dobrze rozumie zależności przyczynowo-skutkowe dysfunkcji w poszczególnych jednostkach chorobowych
- **3,0** – student wykazuje podstawową wiedzę z zakresy diagnostyki funkcjonalnej w schorzeniach układu ruchu, popełnia liczne błędy, które wymagają korekty przez prowadzącego zajęcia
- **2,0** - student nie wykazuje podstawowej wiedzy dotyczącej diagnostyki w zakresie chorób narządu ruchu, nie potrafi właściwie wykonać podstawowego badania funkcjonalnego oraz nie rozumie zależności przyczynowo-skutkowych dysfunkcji w poszczególnych jednostkach chorobowych

- aktywność studenta, obserwacja i ocena postaw studenta wynikających z:

- częstości uczestnictwa,
- aktywności i stopnia zaangażowania w zajęciach,
- współpracy w grupie oraz przejawianych kompetencji społecznych.

Ocena podsumowująca***:

Zajęcia praktyczne:

Średnia arytmetyczna ocen formujących.

Wykład:

Średnia arytmetyczna ocen formujących z kolokwium/testu wiedzy. Ocena końcowa według podanych na wykładzie zasad i kryteriów zaliczenia.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	
Udział w wykładach	30
Udział w innych formach zajęć (zajęcia praktyczne)	40
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	
Przygotowanie do wykładu	25
Przygotowanie do innych form zajęć (zajęcia praktyczne)	-
Przygotowanie do egzaminu	-

Przygotowanie do zaliczenia innych zajęć (zajęcia praktyczne)	30
Łączna liczba godzin	125
Punkty ECTS za moduł	5

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Bac A., Jankowicz-Szymańska A., Liszka H., Wódka K. Diagnostyka narządu ruchu w fizjoterapii. Tom I i II. Wydawnictwo Edra Urban & Partner, Wrocław 2022/2024.
2. Ciborski D. Testy kliniczne w fizjoterapii. Badanie narządu ruchu. Praktyczny przewodnik. Wydawnictwo MedPharm Polska 2022.
3. Buckup J., Hoffmann R. Testy kliniczne w badaniu kości, stawów i mięśni: badanie, objawy, testy. Red. naukowa: Białoszewski D., Hadamus A. PZWL Wydawnictwo Lekarskie, Warszawa 2021.

Literatura uzupełniająca:

1. Domaniecki J., Ronikier A. (red. nauk.). Diagnostyka funkcjonalna w fizjoterapii . Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2015.
2. Skolimowski, T. (red.). Badania czynnościowe narządu ruchu w fizjoterapii. Wydawnictwo AWF Wrocław, 2012.
3. Hueter-Becker A., Doelken M. Badanie kliniczne w fizjoterapii. Wydawnictwo Edra Urban & Partner, 2018.